

[Finansministeren.]

Som omtalt agtes omlægningen iværksat pr. 1. januar 1979. Forslaget indebærer således, at det finanslovforslag, der skal vedtages inden 31. marts 1978, alene vil omfatte perioden 1. april - 31. december 1978. Til overgangsbudgettet vil blive knyttet budgetoverslag for de følgende 3 kalenderår.

Med henblik på udarbejdelse af retningslinier for budgetteringen for overgangsåret og budgetoverslagsårene vil finansministeriet i samarbejde med ressortministerierne detaljeret gennemgå de enkelte bevillingskonti for at kortlægge de tidsmæssige forudsætninger for bevillingernes anvendelse.

De nødvendige ændringer i love, i hvilke der er optaget bestemmelser, som bygger på finansårets nuværende placering, vil blive forelagt folketinget i et samlet lovforslag.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg tillader mig herved for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af byggelov*.

I foråret 1975 behandlede folketinget forslag til en ny byggelov, som blev vedtaget i juni måned. Under udvalgsbehandlingen drøftede man forskellige ændringer i nogle af forslagens bestemmelser. Da en ny byggelov skulle vedtages sammen med forslaget til lov om kommuneplanlægning, som samtidig var til behandling i folketinget, og da man ikke kunne nå at færdigbehandle ændringsforslagene, lovede jeg at fremsætte de fornødne ændringsforslag i denne folketings-samling.

De ændringer, som blev drøftet i folketingets boligudvalg, og som ikke blev færdigbehandlet, drejede sig om følgende 3 forhold:

1. En udvidelse af kommunalbestyrelsernes adgang til i henhold til § 4, stk. 2, at kræve sikkerhedsstillelse for udførelse af byggemodningsarbejder til også at omfatte sikkerhedsstillelse for udførelse af bl. a. afskærmningsforanstaltninger, som er fastsat i en lokalplan i henhold til loven om kommuneplanlægning.

2. En udvidelse af § 6, litra d, således at der også for kontor- og erhvervsbyggeri kan optages bestemmelser i bygningsreglemen-

tet, der sikrer, at bebyggelsen kan benyttes af handicappede.

3. En hjemmel til i bygningsreglementet at optage bestemmelser om indretning og udførelse af sundheds- og velfærdsforanstaltninger i erhvervsbyggeriet.

Det er mit indtryk, at der i boligudvalget var overvejende tilslutning til de ovennævnte ændringer. Da det nu fremsatte ændringsforslag er i overensstemmelse hermed, er der næppe grund til, at jeg ved denne lejlighed går ind på enkeltheder i lovforslaget, men skal indskrænke mig til at henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

Som man vil erindre, blev den særstilling, som efter den tidligere byggelov gjaldt for landbruget, ophævet ved den ny byggelov. Men loven indeholder hjemmel til at fastsætte begrænsninger, såvel materielt som administrativt, i byggelovgivningens anvendelse på bestemte arter af bebyggelse. I relation til landbrugsbyggeri er der optaget følgende passus i boligudvalgets betænkning over lovforslaget (Folketingstidende 1974-75 tillæg B. sp. 749):

„Der har i udvalget været udtrykt nogen betænkelse ved forslaget om at ophæve den gældende lovs bestemmelser om, at jordbrugservhvervenes avls- og driftsbygninger i princippet er undtaget fra bygningslovgivningens krav. Boligministeren har heroverfor henvist til, at der efter forslaget fortsat vil være adgang til at fastsætte lempeligere regler for avls- og driftsbygningerne. Som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget er det ministerens hensigt at forhandle herom med de landøkonomiske foreninger. Boligministeren har over for udvalget bekræftet, at formålet med bestemmelserne først og fremmest vil være at sikre et forsvarligt niveau i relation til bygningernes stabilitet, brandsikkerhed og afløbsforhold. Udvalget er endvidere af den opfattelse, at der bør tilstræbes ensartet byggesagsbehandling for landbrugsbyggeri af denne art i landzoner.“

I overensstemmelse hermed nedsatte boligministeriet efter lovens vedtagelse en arbejdsgruppe, som behandler spørgsmålet om, i hvilket omfang byggelovgivningen skal finde anvendelse på landbrugets avls- og driftsbygninger, og jeg kan oplyse, at arbejdsgruppen regner med at afslutte sit arbejde omkring årsskiftet, således at der i

[Boligministeren.]

begyndelsen af 1976 kan optages forhandling med landbrugsorganisationerne.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endvidere tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter. (Belåning af institutionsbyggeri m. v.)*.

Lovforslaget vedrører en ændring af vilkårene for realkreditbelåning af institutionsbyggeri m. v. og må ses i konsekvens af de *ændringer vedrørende lånevilkårene for sociale og kulturelle institutioner m. v.*, som er indeholdt i det forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri (boliger for unge under uddannelse; boliger for ældre; sociale institutioner m. v.), som blev fremsat i tinget den 28. november 1975. Jeg skal herom nærmere henvide til de ret udførlige bemærkninger til forslaget til lov om ændring af lov om boligbyggeri.

For realkreditlovens vedkommende går de foreslåede ændringer i store træk ud på følgende: De undtagelser fra belåningsforbudet i realkreditlovens § 9, stk. 2, der gælder for kulturelle og sociale institutioner, foreslås for fremtiden samlet i den bekendtgørelse om realkreditlån i visse ejendomme med almennyttige formål, som er udstedt med hjemmel i lovens § 9, stk. 2, sidste punktum. Endvidere vil lånegrænsen for sociale institutioner m. v. blive fastsat til maksimalt 75 pct. af ejendommens værdi uden adgang til forhøjelse mod supplerende sikkerhedsstillelse. Det bemærkes i denne forbindelse, at byggeri, der har karakter af egentlige boliger, herunder kommunale pensionistboliger, beskyttede boliger samt lette kollektivboliger, efter den foreslåede ændrede affattelse af § 10, stk. 3, vil få samme lånegrænse som andre boliger, nemlig 80 pct., jfr. lovens § 10, stk. 2.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg skal tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om statstilskud m. v. til museer*.

De nugældende lovbestemmelser om statstilskud til kulturhistoriske museer og kunstmuseer findes i lovbekendtgørelser nr. 350 og nr. 351 af 21. juli 1971 med senere ændringer — i 1973 og 1974 — hvorved lovens revisionsbestemmelser blev udskudt fra folketingsåret 1972-73 til henholdsvis 1973-74 og til senest i folketingsåret 1975-76.

Nærværende lovforslag, hvorved de to ovennævnte love erstattes af én ny lov, er udarbejdet på grundlag af en betænkning, afgivet i februar 1975 (betænkning nr. 727, 1975) af et i 1972 nedsat udvalg vedrørende revision af museumslovene. Lovforslaget omfatter tillige en række museer, som hidtil alene har oppebåret statstilskud ved særlig bevilling på de årlige finanslove. Dog oprettholdes de to særlove om Ny Carlsberg Glyptotek og J. F. Willumsen-museet, som man ikke har anset det for hensigtsmæssigt at søge indarbejdet i det nye lovforslag.

Lovforslaget tilsigter især at fremme og koordinere samarbejdet mellem museerne dels på regionalt plan gennem amtslige organer, amtsmuseumsrådene, til hvilke hvert af de godkendte museer i amtet årligt skal indsende deres arbejdsplan og budget m. v., dels på landsplan ved oprettelse af et statens museumsnavn, der træder i stedet for de to nuværende tilsynsorganer (statens lokalmuseumstilsyn og statens kunstmuseumsnavn), og som blandt andet gennem arbejdsplaner for hvert amtsmuseumsråd får til opgave at varetage den samlede koordinering af museumsarbejdet.

Det er hermed tanken gennem en rådgivnings- og støttevirksomhed at virke for en klarere opdeling af opgaverne bl. a. gennem en mere udtalt specialisering end hidtil.

Gennem de ovenfor nævnte amtsmuseumsråd — der allerede med yderst forskellig medlemskreds er etableret på frivillig basis i en række amter — fremmes en ønskelig decentralisering af museumsadministrationen, samtidig med, at en central koordinering opretholdes gennem det foreslåede statens museumsnavn.

De hidtil gældende loves tilskudsordninger har i en årrække været særdeles utilfredsstillende, idet statstilskuddet har været maksimeret således, at det fortsat er baseret på det statstilskud, der blev ydet i finansåret 1969-70. Det var i de gældende love forudsat, at der ved regelmæssige revisioner